

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola LXXI. Leonis Papae I. Ad Anatolivm Episcopvm Per Nectarivm Agentem In Rebus Directa. Reddit rationem cur ei literas dederit, mox tanto temporis spatio silentio vsus sit: approbat nonnulla ab ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

EPISTOLA LXX.
LEONIS PAPÆ I.
AD MARCIANVM AVGVSTVM.

Scribit de exilio Eutychetis, vt ad secretiora loca eum transferret, quia vbi positus erat, adhuc praua docebat.

Leo episcopus Marciano Augusto.

QUOD sapissime multa iam experimenta docuerunt.
Vide reliquum in Concilio Calchedonensi, parte 3. num. 18.

EPISTOLA LXXI.
LEONIS PAPÆ I.
AD ANATOLIVM EPISCOPVM
PER NECTARIVM AGENTEM IN REBVS DIRECTA.

Reddit rationem cur ei literas dederit, mox tanto temporis spatio silentio vsus sit: approbat nonnulla ab eodem gesta, hortaturque vt ambitionem temperet, & Nicæni Concilii Canones seruet.

Leo episcopus Anatolio episcopo.

SI firmo incommutabilique proposito, dilectio tua curam gratiæ communis habuisset; nihil profecto, quod vllam anxietatem tibi ingereret, extitisset. Non enim sinebat ratio, vt eius caritatem spernerem quem amore pacis, & studio reparandæ catholicæ fidei inter ipsa episcopatus rudimenta iuuissemus, optans in ecclesiasticis curis talem habere consortem: vt mihi de sanctis prædecessoribus tuis, nec Ioannis spiritualem copiosamque doctrinam, nec auctoritatem Attici, nec industriam Procli, nec fidem beati Flauiani deesse sentirem: & ita studiis tuis vterer, vt nullus auderet, vel fidei catholicæ resultare, vel Nicænis venerabilium patrum regulis contraire. Sed cum in iniuriam Canonum (vt agnoscis) illa tentata sunt, quæ omnibus ecclesiis scandalum maximum generarent, quid aptius ac modestius facerem, quam vt te primum, vt ab hac intentione discederes, fraterno animo, missis literis,

T iij

admonerem? Ad quas cum non rescriberes, ipse te a colloquii mei consortio separasti. Denique inde iam tacui, sed clementissimo principi, custodi fidei, frequenti literarum petitione, suggesti, vt pro pace ecclesiarum, quam tibi maxime prodesse cognoscis, hæc quæ nunc a tua dilectione facta sunt implerentur. Cui ineffabiles gratias ago, quod secundum eruditionem Spiritus sancti, cuius est virtute plenissimus, sacerdotali dignatur studere concordia, sciens sibi orationes supplicantium copiosius profuturas, si famuli vnus Domini in nullo sint a veræ pacis vnitæ diuisi.

Quod ergo in Constantinopolitana ecclesia quædam in officiis clericorum correctæ significas, vt & Aetium presbyterum in gratiam tuam affectionemque reuocaueris, & Andream archidiaconi actione submoueris, nobis placuisse rescribo: quia æstimationem tuam (vt optabam) plurimum erigit atque commendat. Et merito post correctionem in obliuionem deducitur, quod reprehensionis obnoxium videbatur, cum hæreticorum prouectione, & sanctæ memoriæ Flauiani iniuria grauareris, quæ nunc simul ab omni offensione, cum tui (vt volui) laude cessarunt: quia in ordinem suum, quæ fuerant turbata, redierunt. Andream sane, qui rationabiliter archidiaconi est priuatus officio, & Euphratam, qui sanctæ memoriæ Flauiani (vt comperi) improbus extitit accusator, si professionibus plenissime scriptis non minus Eutychianam hæresim, quam Nestorianum execrabile dogma condemnant, quoniam venia est præstanda correctis, presbyteros consecrabis, vt sibi remedium catholicæ fidei sentiant profuisse, electo primitus & probato qui archidiaconi officium possit implere, id est, quem nulla vnquam prædictarum impietatum fama resperferit. Ceteri vero, quos par reatus inuoluerat, si veniam simili professione cum satisfactione deposcunt, suis ordinibus reformatur: his tantum ad officiorum primatum admissis, quos ab omni errore liberos fuisse constiterit.

Illam autem culpam, quam de augenda potestate, aliena (vt asseris) adhortatione contraxeras, efficacius atque sincerius tua caritas diluisset, si quod tentari sine tua voluntate non potuit, non ad sola clericorum consilia

transuliffes : quia ficut in mala fuafione delinquitur , ita & in mala confenfione peccatur. Sed gratum mihi (frater cariffime) eft, quod dilectio tua id profitetur fibi difplicere, quod tunc etiam placere non debuit. Sufficit in gratiæ communis regressum profeffio dilectionis tuæ, & attestatio principis Chriftiani. Nec videtur tarda correctio, cui tam venerabilis assertor accessit. Abiiciatur penitus inconceffi iuris, qui diffenfionem fecerat, appetitus. Sufficiant limites, quos sanctorum patrum prouidentiffima Decreta posuerunt. Vt quieta fit fuis meritis & antiquis priuilegiis dignitas omnium sacerdotum, renouetur & maneat in te dominicæ caritatis affectio : ad quam dilectionem tuam fæpius cohortatus sum cum fratre & coepifcopo nostro Iuliano, qui communem gratiam femper optauit: cuius industria & follicitudines tuæ releuabuntur, & fides catholica muniatur. Super omnia autem fraterna caritate hortor & moneo, vt ea quæ ad gloriã vel ad munimen pertinent sacerdotalis officii, Nicænorum Canonum vniuerfalis ecclesiæ pacem feruantia Decreta custodias. Sic enim inter domini sacerdotes inuiolata caritas permanebit, fi paribus studiis, quæ sunt a sanctis patribus constituta, feruentur. Data quarto Kalendas Iunii, Aetio & Studio viris clariffimis consulibus.

EPISTOLA LXXII.

LEONIS PAPÆ I.

AD IUVENALEM HIEROSOLYMITANVM
EPISCOPVM.

Hic Flavianum epifcopum condemnauerat, & Eutychetis errores admiferat : nunc cum illum pœnituiſſet, illi gratulatur, & particulam crucis cum eulogiis ab eo miſſam accepiffe ſcribit.

Leo urbis Romæ epifcopus, Iuuenali epifcopo Hierofolymitano.

ACCEPTIS dilectionis tuæ literis, quas ad me filii noſtri Andreas presbyter & Petrus diaconus detulerunt, gauifus equidem ſum, quod tibi ad epifcopatus tui ſedem redire licuiſſet : ſed confluentibus in recordatione omnibus cauſis quæ te per quofdam exceſſus laborare fe-